

Siglingarsøga fer upp í royk

- Hetta var ein vakur og góður bátur, men seinastu árin hevur hann staðið her sunnan fyri handilin. Nú var hann so illa farin, at vit avgjórdu at koyra hann á bálið, sigur Hans Martin Hansen

Vilmund Jacobsen

Í nógv ár hevur verið vanligt kring um landið at koyra gamlar og útliv-aðar feroyskar bátar á nýggjársbál, og soleiðis varð eisini gjørt í ár.

Tað kann vera hugvekjandi at síggja slíkar bátar, sum í nógv ár vóru partur av bygdamyndini, enda sína tíð á einum nýggjársbáli.

Onkrir av hesum bátum hava í eina hálva øld verið partur av umhvørvinum.

Øðrvísi er, tá hetta eru gamlir og keyptir bátar, sum ikki hava sínar røtur í umhvørvinum – ella ikki hava so drúgva søgu í bygdini, har teir endaðu á bálinum.

Nøkur ár herfyri endaði fleiri av gomlu bátunum í Nólsoy á bál-inum, sum innsetta myndin vísir, og í ár endaði eitt nú báturin Aldan hjá Hans Martini Hansen á nýggj-ársbálinum.

Tað er Evy T. Nielsen, sum hevur tikið frálíku myndina av Hans Martini Hansen, sum við sorgblíðni gamlaárskvøld sá bátin hjá sær - Alduna - brenna á nýggjársbálinum í Nólsoy.

Vakur og góður bátur

- Eg minnst ikki akkurát, nær vit keyptu Alduna, men tað eru longu fleiri ár síðan.

Hans Martin Hansen sigur, at

Tað kann vera hugvekjandi at síggja bátar, sum í nógv ár vóru partur av bygdamyndini, enda sína tíð á einum nýggjársbáli. Myndir: Evy T. Nielsen

báturin varð smíðaður í Vágum, og tað var eisini haðani, hann varð keyptur.

Hans Martin Hansen sigur, at hann síðsta summer keypti sær eitt 6-mannafar úr glastrevju sum

hevur fingið navnið, Aldan.

- Eg haldi ikki, at Aldan er gamalt bátanavn í Nólsoy - í øllum før-um ikki í mínari tíð. Hetta var annars ein vakur og góður bátur. Men, seinastu árin hevur hann staðið

her sunnan fyri handilin hjá okk-um. Nú var hann so illa farin, at vit avgjórdu at koyra hann á bálið, sig-ur Hans Martin Hansen.

Kvøldseta um reiðara

Vilmund Jacobsen

Kvøldseta við fyrilestri verður á Bátasavninum í Leirvík týs-kvøldið 9. januar klokkan 19.30.

Lorvíks-Jóannes, Jóannes Johannesen við Garð (1878-1941), var elstur av seks systkj-um. Hann gjørdist tíðliga fiskimaður og skipari í 1900. Í 1905 giftist hann við Krist-ionnu á Kinn úr Lamba, og tey áttu fimm børn. Í 1906 bygdu tey hús á Bakka, og eini tvey ár seinni bygdi Jóannes upp í húsini og fór at handla.

Í 1908 keypti hann Otariu, sum hann førði í nøkur ár. Tá hann seldi skipið í 1917, keypti Jóannes Kristionnu og seinni eisini Arizona.

Jóannes, sum var virkisfús-ur maður, hevði eisini motor-bátar, fiskastykkir og turkíhús og hevði ætlanir um bakara-virkið og dýrahald.

Jóannes Eliassen, abba-sonur Lorvíks-Jóannes, og Martin Fjallstein fara at siga frá merkismanninum og slóð-brótaranum.

Joan Skibenæs, ættað av Toftum, er sett í starv sum kommunulækni í Skálafjarðar læknadømi og tekur við starvinum hin 1. februarar 2018.

NÝGGJÁRSAFTAN

varð skipað fyri gongu-og rennitúri úr Skálafirði og út á Strendur, har stívliga 50 fólk luttóku. Í kirkjuhúsinum Við Sjógv fingur tey bollar og kakao.

Fiskiflotin í gongd aftur

Tað gongur helst tað mesta av einari viku, áðrenn partrolarar og línuskip eru liðug við fyrsta túrin í árinum

Vilmund Jacobsen

Í metingini hjá Fiskamarknaði Føroya fyrri fyrstu vikuna í nýggja árinum verður sagt, at talan helst í mestan mun verður um útróðarfisk.

- Umframt útróðarfisk, vænta

Ágot var fyrsta línuskipið sum loysti og sett kós yvir á Flemish Kap

vit, at einir tveir trolbátar koma inn at landa hesa vikuna, og møguliga kemur eisini fiskur frá tveimum garnaskipum.

Á Fiskamarknaði Føroya vænta tey, at fiskasløgini í mest-an mun verða toskur, hýsa og svartkalvi.

Ísfiskaskip, sum hava ligið um

ársskiptið, loysa nú aftur.

Men, vit kunnu vænta, at tað mesta av einari viku gongur, áðrenn fyrsti túrur hjá partrolar-um og línuskipum er lokin.

Millum jóla-og nýggjárshalg-una loystu nøkur frystilínuskip, sum nú eru á veg yvir á Flemish Kap at royna eydnuna.